

Naar man nu endelig seer hen til den Maade, hvorpaa Kirkeraadet skal sammensættes, da forekommer den mig ogsaa saa uheldig som vel muligt. Det er blevet sagt af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen): „Vi have seet, at vi i de andre Raad, vi have sammensat, Amtsraadene, Sogneforstanderskaberne o. s. v., have været nødt til at optage et aristokratisk Element, og derfor har jeg meent“ — saaledes har jeg idetmindste forstaaet den ærede Rigsdagsmand —, „at jeg ogsaa i dette Tilfælde kunde gaae ind paa en lignende Sammensætning“. Jeg troer nu ikke, at den ærede Rigsdagsmand vil kunne gaae ind netop paa denne Sammensætning. Jeg kan forstaae og endog til en vis Grad billige, at man i et Land, som Danmark optager aristokratiske Elementer i saadanne Raad, men at man optager Embedsmagten deri, det kan jeg ikke see er rigtigt. Her er ikke Tale om at optage aristokratiske Elementer, her er Tale om i et Raad, der, naar Kongen vil give de 4 Medlemmer fra Island Sæde og Stemme deri, paa hvad Maade dette nu end skal forstaaes, Alt i Alt vil komme til at bestaae af 58 Medlemmer, og deraf skulde de 30 være Embedsmænd, nemlig 9 Biskopper, hvoraf den ene for Island, 2 Professorer og 19 Geistlige. Det bliver altsaa en Forsamling, bestaaende af 30 Embedsmænd og 28 Lægmand, og hvori Embedsmændene altsaa aldeles havde Overvægten. Det blev dernæst en Forsamling, hvori efter min Mening de Geistlige aldeles vilde faae Overhaand, thi de Geistlige holde jo altid sammen; de kunne skændes indbyrdes, og de kunne gjerne, naar de komme sammen, hvad man har seet for ikke længe siden, komme i Totterne paa hinanden, men naar de kæmpe med de Udenforstaaende, de ikkeordnede Folk, saa holde de altid sammen, og hvad angaaer den juridiske Professor, som skal vælges, da troer jeg, man efter Thingenes almindelige Orden kan vente, at han i Reglen vil gaae over paa de andre Embedsmænds Side. Denne Sammensætningsmaade vilde altsaa allerede være tilstrækkelig for mig til at nægte Forslaget min Stemme, men sammenlignet med de andre Indvendinger, navnlig med dem, der efter min Mening kunne hentes

fra den Strid, der er imellem Forslaget og Grundlovens §§ 48 og 55, er dette jo kun en ringe Sag. Den Omstændighed, at der her er foreslaaet at forringe den Thingene og derved Thingenes Medlemmer givne Ret til at tage Initiativet ogsaa i kirkelige Sager, er efter min Mening saa afgjørende, at den maa bestemme Thinget til at forkaste dette Forslag, uden at lade det gaae til noget Udvalg eller til nogen videre Behandling. Jeg for mit Vedkommende kan ikke indsee Andet — Andre kunne jo have en anden Mening, — end at Thinget ikke engang er berettiget til at lade et saadant Forslag gaae videre; man kan sige sin Mening om det og dermed lade det være nok. Jeg skal derfor henstille til de ærede Medlemmer her i Salen, som omtrent dele Mening med mig, om de ikke ligesom jeg vilde forkaste dette Forslags Overgang til 2den Behandling.

Krogh: Da jeg besluttede mig til i Forbindelse med den ærede Rigsdagsmand for Ribe Amts 2den Valgkreds (Hage) at fremlægge dette Lovforslag, havde jeg særdeles mange Betænkkeligheder, saavel ved Lovforslaget, saaledes som det var vedtaget i Landstinget, som ogsaa ved i og for sig paa denne Tid at fremkomme med et Forslag af en saa omfattende Natur. Jeg saae tydelig de Betænkkeligheder, der kunde fremtrænge sig, og det blev mig ogsaa strax klart, at naar et saadant Lovforslag blev fremlagt vilde der, foruden de Modsigelser, som dets Grundtænk mødte, ogsaa fremkomme en Mængde Støbemærkninger af forskjelligartet Indhold, som det vilde være meget vanskeligt at imødegaae, navnlig paa dette Sted, og som mange Gange kunde udfordre en Documentation, der aldeles ikke var paa sit Sted her. Jeg besluttede mig imidlertid til at gaae ind paa at fremlægge Lovforslaget, fordi jeg aldrig har været i Tvivl om, at vi jo maae komme til en Ordning og Afgjørelse af denne Sag, og fordi jeg var fuldkommen vis paa, at vi efterat Kirken er kommen i en saa raadeløs og vaklende Tilstand, som den efter min Overbeviisning er i, engang paa en eller anden Maade maatte tage en afgjørende Beslutning til Gunst for den. Jeg støtter mig væsentlig